

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

είμαι φοβικός. Ήδη ξεκίνησα με τις φράσσες που στον τόπο μου ήρθαν αρκετές, γιατί έχουμε πολύ βελάνι...

Ερώτηση: Ποια είναι η εικόνα της κυνηγετικής κοινότητας σήμερα, σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια;

Απάντηση: Θέλω να πιστεύω ότι και στον τομέα αυτό έχουν γίνει σοβαρά βήματα. Υπάρχει μεγάλη γνώση σήμερα θεματικής πολιτικής, γνώση ιδιαιτέρως του οικοσυστήματος κι ένας σεβασμός για την πανίδα, και αυτό αφειλείται στην καλύτερη παιδεία που έχουν οι νέοι κυνηγοί. Θα μπορούσαμε βέβαια να είχαμε καλύτερες επιδόσεις. Οι σύλλογοι με τις Ομοσπονδίες πρέπει να πάρουν πρωτοβουλίες, ώστε και στην πατρίδα μας με νομοθετικές παρεμβάσεις να γίνουν κυνηγετικές σχολές.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε όμως ότι και η μεγάλη δική μας οικογένεια, έχει «καματωμένους» που θα πρέπει να τους αποβάλλουμε αν δεν θέλουν επίμονα να συνεχιστούν. Αυτοί οι κάποιιοι παράνομοι που για μένα είναι

Ο κ. Γιαννόπουλος με τη σύζυγό του σε κυνηγετική γιορτή.

λίγοι, πρέπει και να τιμωρούνται για την παραβατικότητά τους. Και αν είχαμε σχολές, έπρεπε να περνάνε ξανά από αυτές για να βγάλουν μια κοινούργια άδεια.

Ερώτηση: Μπορεί στην Ελλάδα να υπάρξει κυνηγετικός τουρισμός;

Απάντηση: Θα μου άρεσε να μπορούσαμε να αναπτύξουμε κυνηγετικό τουρισμό γιατί έχουμε καλές

κλιματολογικές συνθήκες και μορφολογία του εδάφους. Αυτό όμως πρέπει να συζητηθεί και να προβληματίσει όλους τους θεσμικούς περί το κυνήγι, γιατί εμπειρωμένες καταστάσεις ετών δεν μπορούν να υιοθετηθούν χωρίς διάλογο και συμμετοχή όλων των ενδιαφερομένων. Ο κυνηγετικός τουρισμός που υπάρχει στις όμορες χώρες έχει ξεκινήσει από πολύ παλιά και εξηγείται από τις συγκεκριμένες πολιτικές καταστάσεις των λαών αυτών τα περασμένα χρόνια.

Ερώτηση: Πώς ξεκινήσατε να κυνηγάτε;

Απάντηση: Οι γονείς μου δεν ήταν κυνηγοί. Ο πατέρας μου, γιατρός, ούτε καν είχε ασχοληθεί με αυτά, κι όλοι αναρωτιούνται πώς εγώ από μικράς ξεκίνησα να κυνηγάω. Αυτός που με μύησε στο κυνήγι ήταν ο αδελφός της μητέρας μου, που παιδάκι δεκαπεντάχρονο μαζί με τον ξάδερφό μου τον Θόδωρο μας έπαιρνε μαζί του στην Αγία Φωτεινή και τα Λεγρενά να μαζεύουμε τρυγόνια το φθινόπωρο. Μαζέψαμε ήμασταν μέχρι την πρώτη φορά που έφερε αγριογούρουνα στην Αθήνα το 1962, κυνηγώντας τα στην Ε22 στο Μπέλες.

Καταλαβαίνετε τι εντύπωση μας έκανε τότε, σαν παιδιά που ήμασταν, τα θηράματα αυτά. Βλέπετε, το κυνήγι έχει κανόνες μυσταγωγίας και μιμητισμού, αλλά παράλληλα έχει αρχές και κανόνες. Κάτι που εμείς οι παλιότεροι πρέπει να διδάξουμε στα παιδιά μας και στους νέους.

Ερώτηση: Η γιορτή που κάνετε στο Περιβλεπτο της Φθιώτιδας τι σηματοδοτεί;

Απάντηση: Ήταν μια ιδέα που ξεκίνησε εδώ και οκτώ χρόνια. Σκέφθηκα ότι στο ωραίο χωριό μου, στο Περιβλεπτο, θα μπορούσαμε να κάνουμε ένα οντόμωμα όλοι >

